

paa Posthusene, ved Driften, det kommer til at koste Personale i Hovedkontoret, hvor Bogføringen skal foregaa. Og overfor de Herre, som forestiller sig dette store Merarbejde, som det vil betyde for Postkontorerne at besørge Postopsparingen, gav jeg et Bevis for, hvor lidt det betyder, ved at sige, at Postvæsenet har 17 Millioner Ind- og Udbetalinger om Aaret, og det, der her kan tænkes at komme til om nogle Aar, maatte vel være ca. 430 000. Nu mente det ærede Medlem Hr. Rasmus Rasmussen, idet han dividerede Tallene op i hinanden, at derved vilde Postvæsenets Arbejde blive forøget med $\frac{1}{49}$. Ja, hvis ikke Postvæsenet havde andet end Ind- og Udbetalinger, men det har dog ogsaa Udbringning af Breve og Aviser o. s. v., saa det bliver i Virkeligheden en lille Promille, der her er Tale om. Man siger — det sagde ogsaa det ærede Medlem Hr. Sven —, at Landpostbudene maa have ekstra Honorar for dette Arbejde, de skal have et Hundrede Kroner eller saa for det store Arbejde med Besørgelsen. Jeg gør de Herre opmærksom paa, at siden 1920 er det aarlige Antal af Ind- og Udbetalinger ved Girovæsenets Tilkomst forøget med 8 Millioner, uden at dette har medført ekstra Honorarer eller Forøgelse af Personale ved Postvæsenet, og at Girovæsenet har mindst 10 Gange saa meget Arbejde, som Postsparevirksomheden, selv hvis vi forestiller os denne af samme Omfang som i Sverige, overhovedet vil medføre. Saa lille bitte en Brøkdel Forøgelse af Postvæsenets Arbejde er det, der her er Tale om. Det, vi indførte for 6 Aar siden, Postgirovæsenet med dets 8 Millioner Ud- og Indbetalinger, er 10 Gange saa meget, som der overhovedet kan blive Tale om for Postsparevirksomheden, saa Bekymringerne for, at det vil koste mange Penge, kan man spare sig. Derfor har jeg ogsaa ment det rigtigt at nævne Girovæsenet for at vise, hvad de mange Omsætninger kan gøres for, hvad det i Virkeligheden har medført af Udgiftsforøgelse for Postvæsenet. Saa kan man nogenlunde regne ud, hvad nogle Omsætninger, der allerejest bliver $\frac{1}{10}$ af Postgirovæsenets, kan komme til at betyde af Udgifter for Postvæsenet. At det vil medføre en Personaleforøgelse — selvfølgelig ikke større, end hvad der er nødvendigt — er ganske givet, men vi har hele Organisationen parat, vi kan gøre et Forsøg, og hvis det viser sig, at der ikke er større Opsparingsevne, at Forsøget slaar fejl, saa koster det ikke noget.

Det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen var ogsaa inde paa dette Spørgsmaal, men det har jeg nu besvaret gennem disse Udtalelser til de øvrige Talere. — Det ærede

Medlem mente, at den lette Adgang til Postvæsenet vilde gøre det til en Konkurrent for Sparekasserne, at der med andre Ord vil gaa noget til Postsparevirksomheden, som nu gaar til Sparekassen. Ja, det er jo muligt, men derfor faar jo ogsaa Sparekasserne de 65 pCt. af Postsparevirksomhedens Penge som Erstatning — hvis der bliver Tale om, at de taber noget — til at kunne arbejde med, saaledes som det nu er Sparekassevirksomhedens Formaal. — Det ærede Medlem udtalte dernæst en Frygt for, at de smaa Sparekasser skulde blive forfordelt. Ja, her vil jeg give det ærede Medlem et Tilbud. Jeg sagde før, at jeg ikke mente, man kunde give Sparekassernes Repræsentanter i Bestyrelsen nogen Vetoret, men jeg vil gerne gaa med til, at de to Sparekasserrepræsentanter kan faa Bestemmelsesret med Hensyn til Fordelingen af Midlerne til Sparekasserne, hvis deri kan ligge nogen Betyggelse. Der er ikke fra Postvæsenets eller Ministeriets Side nogen anden Interesse end at sørge for en saa ligelig Fordeling som muligt, og hvis man ønsker, at de af Sparekasserne valgte Repræsentanter faar Bestemmelsesret paa dette Punkt, skal jeg ikke have noget imod det.

Det ærede Medlem spurgte, hvorfor man ikke vilde bruge Byernes Postbude som Opsamlere. Ja, det kommer jo deraf, at i Byerne er Afstandene ikke saa store, der er ikke langt til den nærmeste Sparekasse eller Posthus. Der er ikke de store Afstande som paa Landet mellem Boligen og det Sted, hvor man kan aflevere sine Penge.

Jeg har saa kun til Slutning en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup. Det ærede Medlem sagde, at der ikke var taget Hensyn til alt, hvad der ønskedes fra Sparekassernes Side, og nævnte forskellige Ting, som Sparekasserne havde omtalt i den Skrivelse, de sidst sendte Ministeriet. Det ærede Medlem maa erindre, at der var et Tidsrum imellem. Der var Forhandlinger mellem Ministeren og de tre Sparekasserrepræsentanter sammen med Kommissionen, og der blev nedsat et Underudvalg bestaaende af tre Medlemmer fra Kommissionen og en af Sparekassernes Repræsentanter. Hvad der under Forhandlingerne i dette Underudvalg er krævet fra Sparekassernes Side, er der taget Hensyn til — det staar trykt i Lovforslagets Bemærkninger —, og der var Enighed mellem de tre Kommissionsmedlemmer og den Mand, der repræsenterede Sparekasserne. Det var Meningen, at den paagældende derefter skulde skabe direkte, positiv Tilslutning hos Sparekas-